

Středa 21. října 2020

deník

JIHOČESKÁ

Samostatně neprodejné

SPECIÁL TIPŮ PRO ZÁBAVU • KULTURNÍ PŘEHLED

JIHOČESKÝ

týdeník

+ infotip

ANNONCE

PRODÁM
KUPÍM
VYMĚNÍM

Chataři vs. zloději

Zájem o chaty a chalupy v Česku opět roste, důvodem je i koronavirová krize. Podívejte se, za kolik se prodávají rekreační objekty v našem regionu, a nechte si poradit, jak chatu před zimou optimálně zabezpečit před zloději.

Více uvnitř dnešního vydání

Vítěz

Fotosoutěž s Deníkem vyhrál milovník selského baroka Miloš Dědič

Infotip

Chcete prodat, koupit nebo vyměnit? Využijte inzerci zdarma

Hádanka

Poznáte místo na jihu Čech, kde jsme fotili? Napište nám!

Jsem z jihu

KAVÁRNÍK A BUDĚJOVICKÝ PATRIOT **JIŘÍ BOROVIKA**

Pracuje pro budoucnost

Snídaně v kavárně Lanna tentokrát s tím, kdo stojí v pozadí kavárny na břehu Vitavy.

Snídaně u Lanny

RADKA DOLEŽALOVÁ

Jiří Borovka pochází z kulacké rodiny na Netolicku. Nese si tedy po staletí trvající zemědělskou tradici. Profesně na ni ale nenavázal a vystudoval ČVUT, jeho oborem je územní plánování. Předtím, než si oblíbil místo na břehu Vitavy u Dlouhého mostu a vybudoval tu kavárnu, neměl s kavárénstvím nic společného. Šlo mu spíš o to zrealizovat vizi, která přinese příjemné místo Budějčákům a vepíše se do tváře města.

Nejste původem Budějčák, i když se považujete za velkého místního patriota, milovníka Vitavy i Malše. Kdy jste se s budějovickými řekami setkal poprvé?

Vztah k řekám mám od malička. Můj táta byl vodohospodář. A jsme v kraji rybníků. Asi můj vztah k vodě vychází celkově ze vztahu k přírodě, k podnikání. Když se podíváte na kavárnu Lanna, neporazili jsme při její stavbě jediný vzrostlý strom, který tu byl. Myslím, že to vystihuje můj celkový přístup.

Byl váš sen provozovat kavárnu?

Spíš jsem věděl, že toto místo je důležité, že má kouzlo. Dřív tu byly jen omšelé záchody, a my jsme to místo pozvedli, je to vstupní brána

VIZE. Jestli Jiřímu Borovkovi něco nechybí, jsou to vize a představy projektů, které také postupně přivádí na svět. Foto: Deník/Radka Doležalová

do Budějovic. Navíc jsme u mostu, který je sice často brán místními jako každodenní chléb, ale je to výjimečná stavba. Protože si to uvědomujeme, udělali jsme před pár lety oslavu Dlouhého mostu a pozvali jsme architekta Koutského na besedu. Mým cílem je poskytovat služby, které ztraktivňují vodní toky. Půjčujeme lodě, paddleboardy, šlapadla. Na začátku jsem býval brán jako snílek, když jsem někde řekl, že si přeju, aby po Malši pluly lodě. Ale letos už jsme během července a srpna svezli přes 4000 pasažérů. Plujeme v pravidelných linkách. Mojí ambicí je, aby se lodní doprava stala součástí městské hromadné dopravy v Budějovicích tak, jak je to ve vyspělých metropolitních běžné. Zatím je to alespoň tak, že kdo má časový kupon na MHD, pluje u nás zdarma. Budějovičáci by si měli říct, jestli chtějí cestovat po vodě třeba i do práce a škol. Máme hotovou analýzu – z Lučního jezu autobusem to trvá do centra dvakrát tolik

času než můžeme zvládnout lodí.

Aby té vody nebylo málo, jste i nadšený milovník vody studené...

To je pravda. Jsem vášnivým otužilcem už sedmý rok. Pořádáme silvestrovský Lannův ponor. Při prvním ročníku v Lannově loděnici nás bylo šest. Poslední léta nás bývá kolem stovky. Přesunuli jsme ponor na slepé rameno Malše, aby nás tam mohlo být víc. Loni bylo 117 účastníků ve vodě a na břehu tisícovka diváků. Otužování byl můj sen. Chtl jsem překročit komfortní zónu. Dlouho jsem se připravoval, zkoušel jsem několik metod. Nebyl jsem úspěšný. Pak jsem jednou na konci srpna vstoupil do studené sprchy, důsledně jsem pokračoval a najednou to šlo. Otužování dělám hlavně pro dobrý pocit a pro naši partu kolem otužování. Běžným sportem si člověk vyrábí endorfiny. Náladu, kterou si člověk vyrobí třeba tříhodinovým běháním, si může otuži-

lec pořídit během pěti minut.

Jeden z vašich nejnovějších projektů nyní čeká spolu s ostatními na magistrátu na rozhodnutí o participativním rozpočtu. O co jde?

Město vyhlásilo participativní rozpočet a já se netajím tím, že se svými nápady obcházím různé instituce. Chci tady vybudovat přírodní tribuny, protože se tu konají různé akce na náplavce a přírodní tribuna by nahradila stadionový ochoz. Tribuna by mohla sloužit i k odpočinku, setkávání. A v příštím roce i k pohledu na lodě, které tu budou kotvit. O financování z participativního rozpočtu se uchází plno pěkných projektů, které si financování zaslouží. Možná i dříve než my. Jsem rád, že Budějovičáci mají takové skvělé nápady. Vznikl zajímavý zásobník projektů jako inspirace pro město.

Máte ještě další plány?

V příštím roce budeme rozšiřovat park Bosonoha. Líbilo by se mi dostat návštěvníka do vyššího patra, odkud by byl vidět Dlouhý most z ptáčích perspektivy. Příští rok v parku Bosonoha budeme budovat stezku do korun stromů. I ta stezka bude svým tvarem Dlouhý most připomínat.

Proč tolik plánu?

Projekty plánuju tak, abych nechal krásné místo, které tu bude i za sto let.

Rozhovor vznikl v budějovické Kavárně Lanna u Dlouhého mostu. Více na kavarnalanna.cz.